

Serie boeken over 'gevangenisdorp' Veenhuizen compleet

Asser Courant 09-'20



VEENHUIZEN In mei zou de boekpresentatie van zijn derde boek *Veenhuizen van onder de Pet* plaatsvinden in het Nationaal Gevangenis­museum, maar de corona-uitbraak maakte dit onmogelijk. Daar kwam nog bij dat John van den Heuvel aan de auteur Clemens van den Brink toegezegd had bij de presentatie aanwezig te zullen zijn, maar af moest zeggen omdat hij persoonsbeveiliging kreeg vanwege serieuze bedreigingen aan zijn adres.

Geen boekpresentatie dus voor van den Brink, die toen besloot om zijn nieuwe boek via internet te presenteren. Met dit derde boek heeft de auteur voorlopig een punt gezet achter zijn project van drie boeken, waarmee hij inzicht geeft in wat er in 200 jaar zo al gebeurde in en om de gevangenis­sen van 'BajesDorp Veenhuizen' zoals hij dat noemt.

Dat betekent overigens niet dat hij nu stopt met het publiceren over dit bijzondere dorp, dat bijna geheel zelfvoorzienend was, geïsoleerd van de buitenwereld en alleen bestond uit ambtenaren (meest bewakers) en gevangenen.

Presentatie via internet succes

Hoewel het gemis van de geplande presentatie de introductie van Veenhuizen onder de Pet onder druk zette, werd de boekpresentatie via internet een succes. Gezien de recensies werd het boek, met daarin de ervaringen van 17 bewakers en 1 gevangene, evenals beide andere boeken, goed ontvangen door de lezer. Het eerste boek van Clemens van den Brink, getiteld *Bajesverhalen Veenhuizen* (264 blz.) heeft inmiddels bij de vijfde druk een nieuwe omslag gekregen, die de 'Kaping van de Boevenbus' weergeeft. De covers van de drie boeken *Bajesverhalen Veenhuizen*, *De Geheimen van BajesDorp Veenhuizen 1818-2018* (345 blz.) en *Veenhuizen van onder de Pet* (264 blz.) zijn nu in lijn met illustraties van de bekende karikaturist Dimitri Jansma uit Groningen.

„Nog steeds komen de meest vreemde Bajesverhalen uit Veenhuizen bij mij binnen,” zegt van den Brink. Hoewel ze tijdens hun werkzame leven geheimhoudingsplicht hadden, zijn meerdere oud-bewakers bereid om na pensionering hun geheimen prijs te geven, zoals onlangs ook enkelen die betrokken waren bij de medische verzorging in de gevangenis­sen. Het is niet moeilijk voor te stellen dat de gevangenen allerlei trucs verzonnen en de meest vreemde ziekten simuleerden om in het hospitaal verpleegd te worden in plaats van zwaar werk te verrichten op het land.

Kans op vierde deel

Zo heeft de auteur kennis genomen van een aantal nieuwe, waargebeurde verhalen en leuke anekdotes van de medische afdeling van Veenhuizen. Deze verhalen zullen voorlopig met enige regelmaat verschijnen op www.bajesverhalen.nl. „Wie weet volgt daaruit een deel vier, de tijd zal het leren,” aldus Clemens van den Brink, die blij is met de vele reacties die vanuit het hele land binnen komen. „Dat geeft mij de stimulans om door te gaan met het schrijven over Veenhuizen, want het is een bron van Bajesverhalen, die nooit opdroogt.”

„Veenhuizen is een begrip geworden in Nederland. Van opvang voor wezen en bedelaars werd het één van de strengst bewaakte gevangenis­sen van Nederland, waarin onder andere nog steeds de zwaarst gestrafte criminelen van Nederland hun staf uitzitten. Mede door de isolatie van het dorp, de geheimhoudingsplicht en zelfvoorziening werd Veenhuizen een uniek dorp, dat nergens in de wereld zijn gelijke vindt. Dat bleef niet onopgemerkt bij UNESCO, want de kans dat een of meer van de destijds 7 Koloniën van Weldadigheid, waaronder Veenhuizen en Frederiksoord tot Werelderfgoed wordt verklaard, wordt steeds groter. Het zal me niet verbazen als het nog dit jaar gebeurt en dat zal van groot belang zijn voor de toekomst van het boeiende BajesDorp dat Veenhuizen heet.”

